

Dzień 2: Wtorek, 12 maj

TEMAT: *POZNAJEMY GÓRY*

1. Zapoznanie dzieci z opowiadaniem Ewy Stadmüller „Jak dobrze nam zdobywać góry” (proszę dzieciom otworzyć podczas czytania książki na stronie 68-69)
Rodzice uwielbiali górskie wyprawy. Kilka razy w roku pakowali plecaki i wyruszyli na szlak.
– *Jeszcze trochę podrośnięcie i wybierzemy się w góry wszyscy razem – obiecywał dzieciom tata.*
– *Ale kiedy to będzie? – niecierpliwiał się Olek.*
– *Może już niedługo... – uśmiechnęła się mama. – Maj jest w tym roku taki piękny... To chyba tatę przekonało, bo już następnego dnia zaczął planować pierwszy rodzinny rajd. – Chcecie zobaczyć, dokąd pójdziemy? – zapytał, rozkładając mapę. – Najpierw szlak poprowadzi nas wąwozem, potem kawałek przez las i wyjdziemy na grań.*
– *Na co? – nie zrozumiała Ada.*
– *Grań to inaczej grzbiet górski – wyjaśniła mama. – Zobaczycie, jak pięknie wyglądają wiosną górskie łąki zwane przez górali halami.*
– *Tylko pamiętaj: żadnego marudzenia – upominał siostrę Olek. Trzeba przyznać, że Ada bardzo się starała. Szła dzielnie i nie narzekała, chociaż po dwóch godzinach marszu poczuła się trochę zmęczona.*
– *A daleko jeszcze do tych halek? – zapytała.*
– *Do hal? – roześmiała się mama. – Bliżej niż myślisz. Rzeczywiście, gdy tylko wyszli z lasu, Ada aż krzyknęła z zachwytu.*
– *Sq!!! Sq hale!! Sq baranki i pan barankarz w kapeluszu!!!*
– *Pan barankarz nazywa się baca – uśmiechnął się tato – a pomaga mu dwóch młodych juhasów. Zobacz, są jeszcze tacy pasterze, co biegają na czterech łapach i szczeniem zaganiają owieczki do stada. Ten większy ma na imię Bacuś, a ten mniejszy – Gronik. Była jeszcze Dolina...*
– *Dolina ma szczeniaki i musi się nimi zajmować – uśmiechnął się baca i zaprosił całe towarzystwo do bacówki, czyli drewnianej, okopconej jałowcowym dymem, chatki, gdzie nad paleniskiem wędziły się żółte góralskie serki zrobione z owczego mleka.*
– *Weźmiemy sobie takiego świeżutkiego oscypka na kolację – obiecał tata. Baca zapakował serek, po czym postawił na stole cztery drewniane kubki, do których nalał czegoś, co wyglądało jak kefir.*
– *To żętyca. Zostaje po zrobieniu oscypków – wyjaśniła mama. – Jest bardzo zdrowa. W smaku trochę przypomina maślankę.*
– *Żętyca... – powtórzył Olek, żeby lepiej zapamiętać.*
– *A wiecie, jak się nazywa to, czym się podpieram? – zapytał baca, mrużąc jedno oko.*
– *Laska? – próbowała zgadnąć Ada.*
– *Raczej... siekierka – poprawił ją Olek.*
– *Nie jest to siekiera i nie jest to laga. To, czym się podpieram, to moja ciupaga – zrymowało się bacy, który, bardzo z siebie zadowolony, podkręcił wąsa i po chwili zastanowienia dokończył.*

– *To, co góral ma na nogach, kierpcami się zowie. Nie ma spodni ino portki, kapelusz na głowie. Cuchą się owinie, kiedy wiatr na hali, a gdy słonko zajdzie, to watrę rozpali. To dopiero była tamigłówka. Na szczęście mama z tatą znali się na góralskiej mowie i wyjaśnili, że kierpce to skórzane góralskie buty, cucha to wełniane góralskie okrycie, coś w rodzaju krótkiej peleryny, a watra – ognisko.*

– *Mamuś, a dlaczego górale mówią... inaczej niż my? – zapytał Olek późnym popołudniem, gdy dotarli już do schroniska.*

– *Mówią po swojemu, czyli gwarą – wyjaśniła mama. – Ludzie mieszkający w różnych regionach Polski różnią się od siebie: językiem, strojem, zwyczajami...*

– *Sami się o tym przekonacie, kiedy odwiedzimy Śląsk albo Kaszuby – włączył się do rozmowy tato.*

– *A kiedy odwiedzimy? – zapytał Olek, który zdążył już nabrać ochoty na kolejną rodzinną wyprawę.*

Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.

Pytani pomocnicze:

- Co ciekawego zobaczyli Olek i Ada podczas pobytu w górach?

- Dlaczego baca mówił językiem niezrozumiałym dla Olka i Ady?

Zwrócenie uwagi jak nazywają się najwyższe góry w Polsce TATRY (jeśli mamy w domu jakieś ilustracje, książki bądź pamiątki z gór warto w tym miejscu pokazać dzieciom (zachęcamy ich do opisywania ilustracji))

Polskie Krajobrazy Zakopane - morskie oko

***Tatry - najwyższe góry w
Polsce***

D. Pal

2. Zapoznanie dzieci z nowymi nazwami (dziecko powtarza nazwy za rodzicem a następnie dzieli na sylaby)

- GÓRAL

- CIUPAGA oraz KAPELUSZ GÓRALSKI Z PIÓRKIEM

- OSCYPEK

- BACA

3. Zabawy konstrukcyjne – Wysokie góry

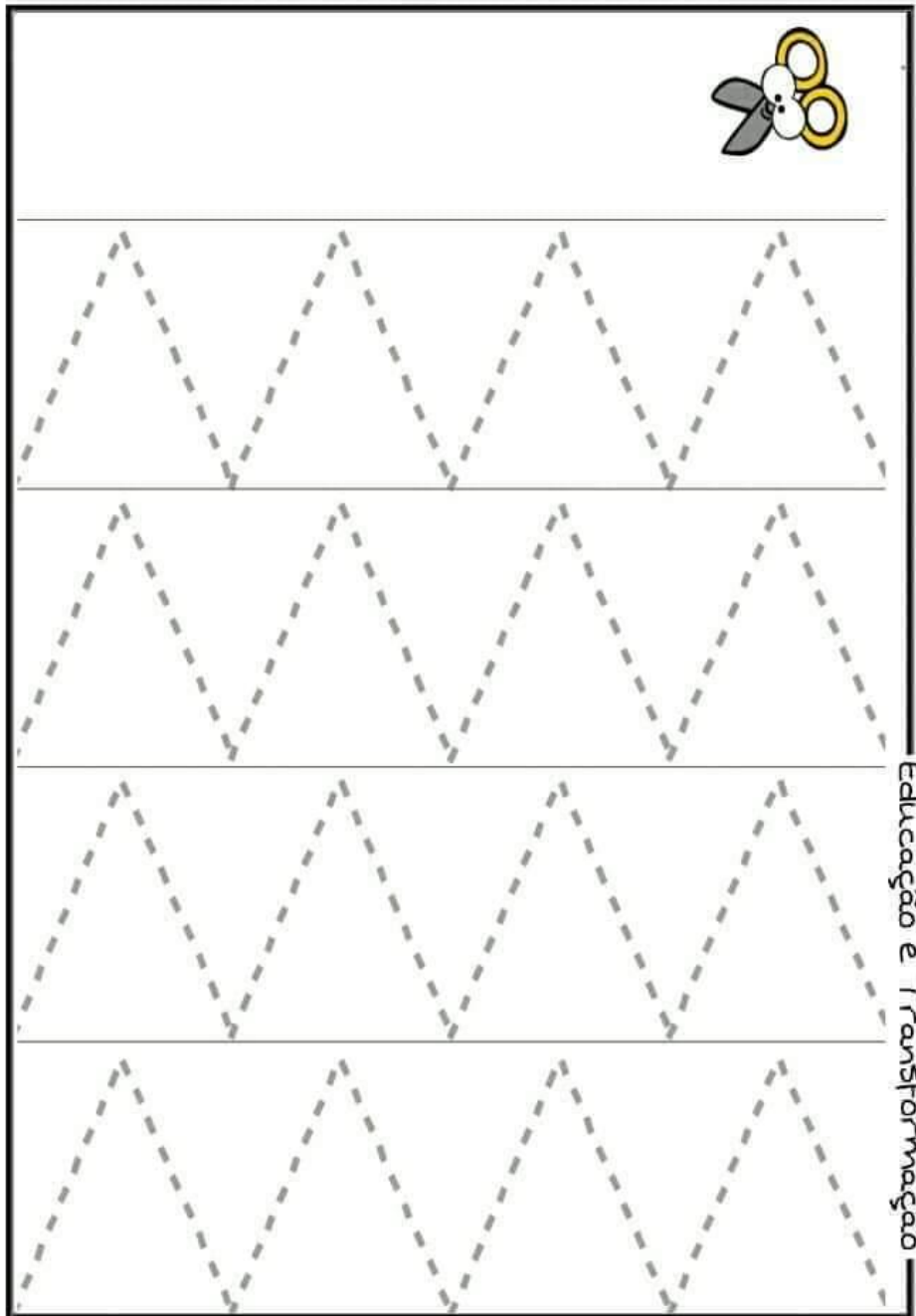
Potrzebujemy: Zdjęcie przedstawiające góry, kolorowe klocki.

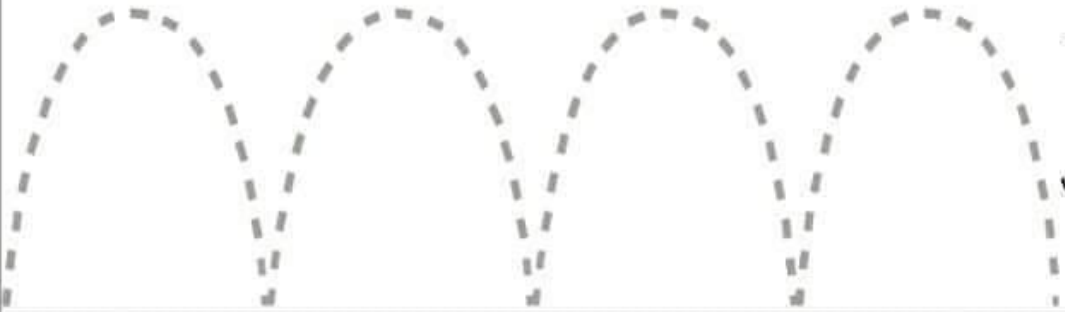
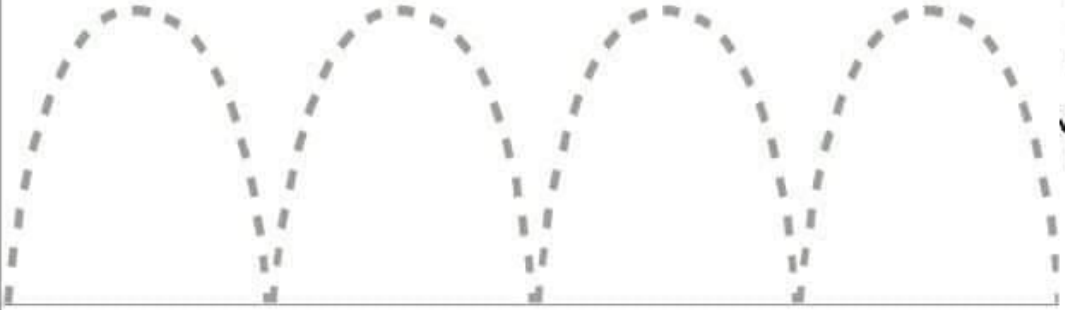
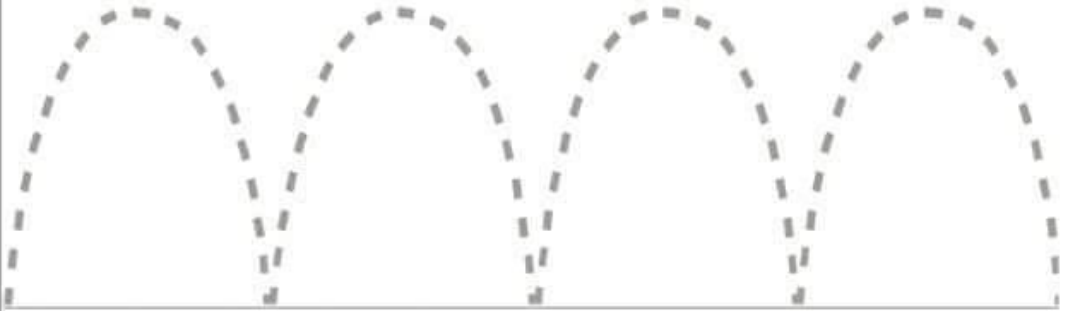
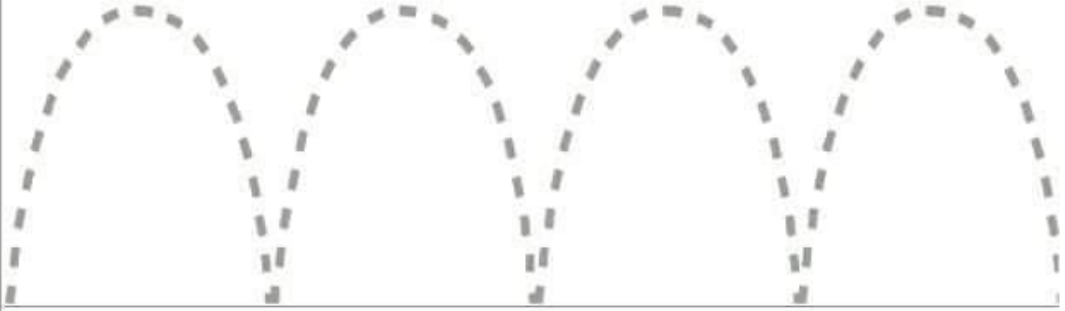
Umieszczamy zdjęcie przedstawiające góry w widocznym dla dziecka miejscu.

Zwracamy uwagę dziecku na zróżnicowaną wysokość i na kształt gór.

Dajemy dziecku klocki a jego zadaniem jest zbudowanie gór o różnej wysokości, następnie dziecko wskazuje góry wysokie, niskie.

4. Ćwiczenia w posługiwaniu się nożyczkami (najpierw rysujemy po śladzie, następnie wycinamy po śladzie)

Educação e Transformação